GDAŃSK, dnia 10 listopada 1946 r.

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 9

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

DZIAŁ URZĘDOWY

86.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 20 lipca 1946 r.

w sprawie upoważnienia funkcjonariuszów M.O. do nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych

Na podstawie art. 50 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365), zarządzam co następuje:

I.

Wyrażam zgodę, by podległe mi powiatowe władze administracji ogólnej upoważniły organa Milicji Obywatelskiej do wymierzenia w drodze doraźnych nakazów karnych, grzywien w granicach nieprzekraczających zł 100.— (słownie: złotych sto) za wykroczenia, określone w niniejszym upoważnieniu.

II.

Z zakresu uprawnień, przyznanych Milicji Obywatelskiej tym zarządzeniem, wyłącza się wykroczenia, popełnione przez nieletnich do lat 13 włącznie.

III.

Organa Milicji Obywatelskiej, uprawnione do nakładania kar w drodze doraźnych nakazów karnych, obowiązane są posiadać przy sobie pismo ob. Starosty—Prezydenta Miasta, stwierdzające ich upoważnienie. Pismo to należy okazać na żądanie osób zainteresowanych.

IV.

Nakładanie i bezzwłoczne pobieranie grzywien w drodze doraźnych karnych nakazów może mieć miejsce tylko wówczas, gdy winny został schwytany na gorącym uczynku, tj. gdy zostało dostrzeżone przekroczenie w momencie jego popełnienia przez obwinionego, ewentualnie gdy co do osoby sprawcy nie ma żadnej wątpliwości i jeśli ten oświadczy, że grzywnę uiszczy niezwłocznie.

V.

Karę pieniężną, wymierzoną w trybie doraźnego nakazu i bezzwłocznie uiszczona do rąk funkcjonariusza, uważa się za karę nałożoną prawnie, tj. bez dopuszczalności jakichkolwiek dalszych środków prawnych.

VI.

Doraźne nakazy karne są bezimienne; ukarany może jednak żądać podania jego nazwiska w nakazie.

VII.

Wymierzać grzywny w drodze doraźnych nakazów karnych należy za popełnienie poniżej wyszczególnionych wykroczeń:

1. Za zaśmiecanie chodników, jezdni, ogrodów, skwerów (plaży) itp. przez rozrzucanie szkła, skorup, odpadków od owoców i jarzyn, papierów i resztek papierosów itp.

Podstawa prawna: Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 26. IX. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476).

2. Za wylewanie nieczystości i wody oraz wyrzucanie odpadków itp. przez okna lub drzwi na podwórze, ulice, drogę, albo doprowadzenie do wylewania lub wypadania powyższych przedmiotów.

3. Za trzepanie odzieży, pościeli itp. w oknach i na balkonach oraz poza godzinami, oznaczonymi przez Zarząd Gminy.

4. Za zanieczyszczanie wydzielinami i wydalinami ulic, placów, ogrodów, skwerów itp.

5. Za niechlujne utrzymywanie ustępów publicznych i śmietników.

6. Za zaśmiecanie klatek schodowych oraz zanieczyszczanie ich przez wystawianie kubłów i innych naczyń z nieczystościami, śmieciami itp.

7. Za pranie bielizny i płukanie naczyń koło studni, Podstawa prawna ad 2 do 7: Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 26. IX. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476 oraz Rozp. Prez. R. P. z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311).

8. Za niestosowanie się rowerzystów do przepisów o ruchu ulicznym (nieposiadanie dzwonka, hamulca, latarki — w porze nocnej — nietrzymanie się kierownicy, brak karty i tabliczki rejestracyjnej itp.).

9. Za jazdę rowerem na chodnikach, w parkach, na molo itp. niedozwolonych miejscach.

Podstawa prawna ad 8—9: Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 15. VII -937 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 458).

10. Za pozostawienie koni na drodze lub ulicy bez nadzoru.

11. Za jazdę lewą stroną, za przekroczenie dozwolonej normy szybkości, za niewłaściwe wymijanie i wyprzedzanie na drogach publicznych, brak tabliczki, przeładowanie pojazdów konnych oraz brak oświetlenia w porze nocnej.

12. Za tamowanie ruchu na drogach publicznych.

13. Za postój w nieprzepisowych miejscach.

Podstawa prawna: ad 10—13: Ustawa z dnia 7. X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), Rozp. Prez. R. P. z dnia 14.II.1928 r. o zmianie Ustawy z dnia 7. X. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151). Rozp. Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15. I. 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 55).

14. Za wykraczanie przeciw przepisom o przestrzeganiu porządku na kolejach.

Podstawa prawna: art. 42 — Prawa o wykroczeniach.

15. Za wystawianie lub wywieszanie ciężkich przedmiotów bez zachowania należytej ostrożności, albo rzucanie nimi, wylewanie płynów, wyrzucanie nieczystości, albo doprowadzanie do wypadania lub wylewania się powyższych przedmiotów.

Podstawa prawna: art. 38 — Prawa o wykroczeniach.

16. Za zaniechanie wbrew obowiązkowi oświetlenia miejsc dostępnych dla publiczności, albo psucie lub gaszenie takiego oświetlenia przez swawolę lub złośliwość.

Podstawa prawna: art. 45 — Prawa o Wykroczeniach.

17. Za przebywanie w stanie nietrzeźwym w miejscu publicznym.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 21.III. 1931 r. (przeciwalkoholowa) — (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 423).

18. Za zakłócanie spokoju publicznego krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem.

Podstawa prawna: art. 28 — Prawa o Wykroczeniach.

19. Za uporczywe wybryki zakłócania spoczynku nocnego.

Podstawa prawna: art. 30 Prawa o Wykroczeniach.

20. Za dopuszczanie się publicznie nieobyczajnych wybryków.

Podstawa prawna: art. 31 Prawa o Wykroczeniach.

21. Za wykraczanie przeciw przepisom porządkowym o zachowaniu się w miejscach publicznych.

Podstawa prawna: art. 29 Prawa o Wykroczeniach.

22. Za nietrzymanie psów na uwięzi względnie za nieopatrzenie ich w kagańce — o ile odnośne zarządzenie zostało wydane.

Podstawa prawna: art. 48, Prawa o Wykroczeniach.

23. Za niezachowanie zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierząt.

Podstawa prawna : art. 48 Prawa o Wykroczeniach.

24. Za szczucie psem człowieka.

Podstawa prawna: art. 53 Prawa o Wykroczeniach.

VIII.

Do czasu odmiennego uregulowania sprawy przeznaczenia grzywien, grzywny wymierzane, w drodze doraźnych nakazów karnych, przypadają na rzecz Skarbu Państwa.

WOJEWODA GDAŃSKI

(—) Inż. St. Zrałek

87

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 10 września 1946 r.

Na mocy art. 5, 28 i 29 Dekretu z dnia 21. XII. 45 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. Nr 4 poz. 27) w miejscowościach w których wprowadzono przepisy o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu, prawo zajmowania budynków lub lokali (pomieszczeń przez: urzędy, władze, zakłady, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe oraz samorządowe albo pozostające pod zarządem państw., przez osoby prawne prawa publicznego, stowarzyszenia wyższej użyteczności publicznej oraz przez państwowe centrale przemysłowe i handlowe, zjednoczenia i zrzeszenia przemysłowe, na potrzeby własne lub na mieszkania służbowe dla pracowników, przysługiwać będzie po uzyskaniu przydziału, dokonanego przez właściwą miejską władzę kwaterunkową, w trybie przewidzianym w art. 29 Dekretu z dn. 21. 12. 1945 r. tj. po uzyskaniu zezwolenia Wojewódzkiej Komisji Lokalowej w Gdańsku (Gdańsk, ul. Okopowa 5) na złożenie wniosku do miejskiej władzy kwaterunkowej o przydział lokalu w danej miejscowości.

Wymienione instytucje nie są zwolnione od obowiązku uzyskania przydziału również i w tych wypadkach, gdy zajmowane na potrzeby własne lub pracowników lokale (pomieszczenia) lub budynki stanowią ich własność, są przez nie dzierżawione, wynajęte lub oddane im w zarząd i użytkowanie, jak również jeżeli przydział miejskiej władzy kwaterunkowej nastąpił bez uzyskania uprzedniego zezwolenia Wojewódzkiej Komisji Lokalowej w Gdańsku.

W związku z tym wzywam wszystkie instytucje wyszczególnione w obwieszczeniu niniejszym, a zajmujące w miastach: Gdańsku, Gdyni i Sopocie budynki, lokale (pomieszczenia) na potrzeby własne lub na mieszkania służb. dla pracowników do wniesienia, za pośrednictwem właściwego Prezydenta miasta (Wydział Kwaterunkowy) podania do Woj. Kom. Lok. w Gdańsku o zezwolenie na złożenie wniosku o przydział lokalu w terminie do dnia 5 października 1946 r. Formularze podań wydają Wydziały Kwaterunkowe Zarządów Miejskich.

Instytucje, które zaniechają uzyskania zezwolenia Woj. Kom. Lok. w Gdańsku, bądź też których podania załatwione zostaną odmownie, utracą prawo do dalszego zajmowania lokali lub budynków w danym mieście.

WOJEWODA GDAŃSKI
(—) Inż. St. Zrałek

88

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr: Odb. N-15/46

Gdańsk, dnia 12.IX. 1946 r.

Do ob. ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast wydzielonych województwa gdańskiego

OKÓLNIK Nr 95

w sprawie dekretu o postępowaniu podatkowym

Zgodnie z okólnikiem Nr 30 Prezesa Rady Ministrów Nr O-II-b-5/1 z 20. 8. rb. podaje do wiadomości co następuje:

W dążeniu do podniesienia moralności podatkowej w społeczeństwie, a zarazem do słusznego i sprawiedliwego obciążenia świadczeniem podatkowym wszystkich warstw społecznych, wprowadzony został w dekrecie o postępowaniu podatkowym z dnia 16 maja 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 27-46, poz. 174) obowiązek prowadzenia ksiąg przez płatników podatku obrotowego (art. 84) oraz zasada, że wyłącznym dowodem na zapis w księgach, odnoszącym się do zakupu rzeczy ruchomej oraz do korzystania ze świadczeń usług, są rachunki, zawierające wymagane dekretem dane (art. 86). Przepisy te mają na celu utrudnienie zawierania transakcji anonimowych, nieuchwytnych z reguły dla władz podatkowych i umożliwienie administracji podatkowej ustalania rzeczywistych obrotów i dochodów. W celu zrealizowania tego postulatu dekret zobowiązuje podatników do wydawania na żądanie kontrahentów rachunków na sprzedaż rzeczy ruchomych lub na wykonanie usług i to zarówno za gotówkę, jak i na kredyt; wydawane rachunki winny być kolejno numerowane, a kopie ich mają być przechowywane w kolejności numerów (art. 87).

Przestrzeganie tych przepisów przez zobowiązanych do tego będzie miało dla administracji podatkowej specjalne znaczenie z tego powodu, że księgi podatnika mają stanowić nie tylko dowód w postępowaniu podatkowym dla samego podatnika i dla władz, lecz równocześnie mają być one i źródłem informacji dla władzy podatkowej w odniesieniu do osób, pozostających z podatnikiem w stosunkach handlowych. Szczególnie ważnym czynnikiem dla administracji podatkowej przy ustalaniu należnych podstaw wymiaru danin publicznych będzie stosowanie postanowień art. 87 przez przedsiębiorstwa sektora państwowego i samorządowego — u samego źródła w obecnej strukturze obrotów, przeważnie hurtowych. Da to w efekcie znaczny wzrost wpływów podatkowych z tytułu podatków bezpośrednich sektora prywatnego i umożliwi Ministrowi Skarbu należyte wykonanie budżetu.

Z powyższych względów zwracam uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania przepisów art. 87 dekretu z 16. V. rb. o postępowaniu podatkowym.

Ponadto w celu zapoliczenia uszczuplania należności podatkowych Skarbu Państwa zlecam przestrzeganie, przewidzianego art. 115 pow. dekretu, obowiązku przesyłania właściwym izbom skarbowym — przez władze i urzędy państwowe oraz samorządowe, przedsiębiorstwa państw. i samorządowe, przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym i samorządowym oraz instytucje publ. i zrzeszenia, które korzystają z gwarancji, kredytów lub subwencji państw. odpisów lub wyciągów z zawartych umów o roboty, dostawy i przewozy, jak również umów o dzierżawę — najpóźniej w ciągu tygodnia po zawarciu umów.

WOJEWODA GDAŃSKI
w/z (—) Mgr A. Gadomski
Wicewojewoda

89

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 19 września 1946 r.

w sprawie ustalenia najwyższych norm dla wymiaru i wykonania świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne

W wykonaniu art. 4 i art. 8 ust. (1) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 204), zmienionej dekretem z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) zarządzam zgodnie z uchwałą Prezydium Gdańskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 3 września 1946 r., co następuje:

§ 1.

1. Najwyższa dopuszczalna granica obciążenia świadczeniami w naturze na wszystkie cele ogólne łącznie, dozwolone w myśl przepisów powyższej ustawy z dnia 26 marca 1935 r., wynosi 100% podatków, wymienionych w art. 3 ust. 1 tejże ustawy.

2. Granicę najwyższego dopuszczalnego obciążenia na cele specjalne wymienione w art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustala się dla gromad wiejskich, wykonujących melioracje wodne, uzasadnione interesem publicznym tych gromad, do 300% podatków stanowiących podstawę wymiaru.

3. Najwyższe dopuszczalne obciążenie posiadaczy gruntów na obszarze gmin wiejskich, którzy nie opłacają podatków wymienionych w ust. 1 nie może przekraczać 5-ciu dniówek robocizny pieszej w ciągu roku.

§ 2.

Za okresy pilnych robót polnych i leśnych, w których posiadacze gospodarstw rolnych i leśnych nie mogą być obciążeni obowiązkiem świadczeń w naturze, uznaje się okresy:

od 1 kwietnia do 31 maja,
od 20 lipca do 20 sierpnia,
od 1 września do 31 października

§ 3.

Najdalszą dopuszczalną odległość miejsca robót od przedmiotu podatkowego, uzasadniającego obowiązek świadczeń, ustanawia się:

a) dla robocizny pieszej 6 km;
b) dla zaprzęgów konnych 10 km.

§ 4.

Wartość dniówki robocizny zaprzęgowej ustala się w dniówkach robocizny pieszej w następujcych stosunkach:

a) dla robocizny zaprzęgowej i jednokonnej — 4 dni robocizny pieszej;
b) dla robocizny zaprzęgowej dwukonnej — 6 dni robocizny pieszej.

§ 5.

Najwyższą dopuszczalną stawkę równowartości pieniężnej za jeden 8-mio godzinny dzień robocizny pieszej ustala się dla płatników wszystkich podatków wymienionych w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. oraz wymienionych w § 1 ust. 3 niniejszego zarządzenia — na 120.— zł.

WOJEWODA GDAŃSKI

w/z Dr Podhorski-Piotrowski

Wicewojewoda

90

WOJEWODA GDAŃSKI
L. O. I. 8/46

Gdańsk, dnia 28 września 1946 r.

Do ob. ob. Starostów Powiatowych Województwa Gdańskiego

OKÓLNIK Nr 97

Technika pracy w starostwach

Inspekcje wykazują we wszystkich starostwach duże braki w organizacji techniki pracy i biurowości. Hamują one sprawność urzędowania i utrudniają prawidłowe załatwianie spraw i interesantów. Powodują też stratę czasu i nieekonomiczne wykorzystanie pracowników.

Biorąc pod uwagę najczęściej spotykane niedomagania zarządzam:

1. Obywatele Starostowie opracują dzienny rozkład zajęć z uwzględnieniem między innymi godzin przeznaczonych na: a) przegląd poczty; b) aprobatę i podpisywanie pism urzędowych; c) przyjmowanie referentów i urzędników starostwa, d) przyjmowanie interesantów.

Przyjmowanie referentów z wyjątkiem spraw nie cierpiących zwłoki i wszelkie konferencje wewnętrzne nie powinny odbywać się w godzinach przeznaczonych dla interesantów.

Dla uniknięcia dorywczości i straty czasu na wyczekiwanie, należy wyznaczyć dla poszczególnych referentów stałe dnie w tygodniu.

2. Wszystkie wyjazdy służbowe obywateli starostów należy wpisywać do oddzielnej książki wyjazdów z rubrykami: data wyjazdu, miejscowość, cel, czas trwania.

3. O wyjeździe powinien starosta poinformować swego zastępcę i wydać mu odpowiednie dyspozycje na czas swej nieobecności.

4. W myśl § 10. (ostatni ustęp) statutu organizacyjnego dla starostw należy opracować szczegółowy zakres działania zastępcy starosty, określając w nim sprawy, które stale z upoważnienia starosty aprobuje. (§ 29 p. 2b rozp. z dn. 30. VI. 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania).

Odpis zarządzenia prześlą ob. Starostowie Urzędowi Wojewódzkiemu do dnia 20. X. br.

5. Należy też pisemnie określić zgodnie z § 22 statutu organizacji zakres samodzielnej aprobaty poszczególnych referentów.

6. Wszystkie przepisy i zarządzenia (tak władz przełożonych jak i Obywateli Starostów) dotyczące organizacji i trybu urzędowania starostw należy zgrupować w referacie organizacyjnym w oddzielnej teczce z napisem „organizacja i tryb urzędowania starostwa", która ma być częścią składową teczki Org. 1., ze znakiem „Org. 1. a". Poza tym należy też założyć książkę zarządzeń wewnętrznych. Do tej książki wpisuje się i podaje obiegowo do wiadomości urzędników zarządzenia porządkowe oraz doraźne (jak np. w sprawach godzin urzędowania, urlopów i czasowego zastępstwa urzędni-

ków, przydziału pracy, uroczystości i udziału w nich urzędników itp.).

7. Jedną z zasadniczych wad w technice pracy starostw jest brak uregulowanego obiegu pism i akt w urzędzie. Urzędnicy udają się dorywczo w nieokreślonych godzinach z poszczególnymi pismami do maszynistek, w podobny sposób starają się też uzyskać aprobatę i podpis na załatwieniach oraz oddać pisma do wysyłki. Powoduje to niepotrzebną stratę czasu i uniemożliwia planowy rozkład pracy poszczególnych urzędników. W celu usunięcia tej anomalii opracują Obywatele Starostowie odpowiednie, dostosowane do miejscowych warunków zarządzenia celem unormowania obiegu akt, kierując się przy tym następującymi wytycznymi:

a) godziny przesłania pism do poszczególnych komórek winny być określone (oddanie poczty do przeglądu, załatwień do aprobaty i podpisu, do przepisania na maszynie, do wysyłki itp.).

b) obieg odbywa się automatycznie w odpowiednich teczkach przewidzianych w instrukcji biurowej. Teczki obiegowe należy dokładnie oznaczyć tak, by nie było wątpliwości komu należy je po załatwieniu odnośnych czynności zwrócić. Jeśli teczka ma przejść przez kilka komórek opisuje się na niej tę drogę.

c) wyjątki dopuszczalne są w sprawch pilnych i specjalnych.

8. W myśl instrukcji kancelaryjnej wszystkie pisma urzędowe, podania itp. powinny przejść przez biuro informacyjno-podawcze, które wyciska na nich pieczęć wpływu i umieszcza się w niej datę. Ponieważ data wpływu pisma ma istotne znaczenie w postępowaniu administracyjnym, należy dopilnować przestrzegania tych przepisów. (§ 6, § 23 przepisów kancelaryjnych).

9. W wypadkach przyjmowania próśb (podań) ustnych należy w myśl art 19. rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym sporządzić krótki protokół.

Od próśb tych pobiera się opłatę stemplową tak jak pisemnych.

10. Projekt załatwienia powinien referent podpisać z lewej strony, umieszczając obok datę załatwienia (datę pisma u góry wstawia aprobant).

Poza tym referent zaznacza u dołu czy załatwienie jest ostateczne, czy też wymaga jeszcze dalszych załatwień, w formie notatki: „Ost. zał." lub „T" (data), „wznowić" (data).

Gdy pismo składa się do akt bez pisemnego załatwienia, należy na nim umieścić krótką notatkę uzasadniającą to.

Decyzję o złożeniu pisma do akt zastrzegą Obywatele Starostowie do aprobaty osobistej, względnie wicestarostów.

11. W aktach musi być utrwalony stan sprawy. Z tego względu spostrzeżenia, otrzymane wiadomości i zarządzenia, które mają znaczenie dla sprawy, a nie są w aktach zawarte, powinien referent utrwalić w formie adnotacji w myśl art. 21 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym.

12. Akta w referatach powinny być posegregowane zależnie od stadium ich załatwienia i złożone do odpowiednich teczek.

a) do teczek rzeczowych (według podziału rzeczowego akt) można składać tylko sprawy ostatecznie załatwione,

b) sprawy terminowe i wymagające wznowienia składa się do „terminatki",

c) pozostałe powinny znajdować się w teczce „do załatwienia".

Zachowując ten podział, można w obrębie poszczególnych grup wprowadzać dalszą segregację. Przechowywanie aktów i pism luźno poza tymi teczkami jest niedozwolone.

13. We wszystkich referatach należy niezwłocznie uporządkować, zbiory przepisów i zarządzeń ogólnych. W odnośnych teczkach powino się przechowywać tylko zarządzenia normatywne, zawierające instrukcje i wskazówki, obowiązujące stale. Akta poszczególnych spraw załatwionych na podstawie takich zarządzeń należy wydzielić i złożyć do właściwych teczek według podziału rzeczowego. (§ 12 instrukcji kancelaryjnej). Referenci winni też sporządzić i prowadzić skorowidz obowiązujących przepisów prawnych i arkusze spostrzeżeń w myśl § 45 p. 3 regulaminu.

14. W myśl § 21 instrukcji kancelaryjnej należy sporządzać przynajmniej raz na kwartał wykazy czynności i zaległości.

15. Zarządzenie niniejsze należy omówić w części dotyczącej podległego Obywatelom Starostom personelu na najbliższej konferencji periodycznej, wydać odpowiednie zarządzenia celem wprowadzenia ich w życie i dopilnować wykonania.

WOJEWODA
w/z (—) Dr B. Podhorski-Piotrowski
Wicewojewoda

91

WOJEWODA GDAŃSKI
P. AP. I/2/46.

Gdańsk, dnia 30 września 1946 r.

Do Obywateli Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Województwa Gdańskiego

OKÓLNIK Nr 94

Upaństwowienie przemysłu

Stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11. IV. 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114), komisje do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw oraz poszczególne rzeczowo właściwe Ministerstwa rozpoczęły już swe czynności, przewidziane w tym rozporządzeniu, a dotyczące upaństwowienia przedsiębiorstw na podstawie ustawy z dnia 3. 1. 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17).

Ponieważ w postępowaniu tym zainteresowane są niektóre związki samorządowe, winny one należycie zaznajomić się z przepisami wyżej wymienionej ustawy z dnia 3. 1. 1946 r. oraz wydawanych do niej rozporządzeń wykonawczych, celem możności wystąpienia we właściwym czasie i w odpowiedni sposób w obronie swych prac i interesów, zgodnie z tymi przepisami.

W szczególności zwracam uwagę na następujące przepisy:

1. § 19. cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17. IV. 46 r. przewiduje, że między innymi związki samorządowe mogą składać w wojewódzkich komisjach wnioski o wszczęcie postępowania w sprawie upaństwowienia przedsiębiorstw. Z przepisu tego związki samorządowe powinny korzystać przede wszystkim w tych wypadkach, gdy w ich posiadaniu znajduje się przedsiębiorstwo, podlegające upaństwowieniu. Dotyczy to także przedsiębiorstw, stanowiących majątek opuszczony lub poniemiecki w rozumieniu dekretu z dnia 8. III. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87). Wnioski takie powinny być składane jak najszybciej, gdyż w myśl ustawy z dnia 3. I. 46 r. upaństwowienie przedsiębiorstwa może nastąpić tylko do dnia 31. XII. 46 r. Gdyby to nie nastąpiło, przedsiębiorstwo musiało by być zwrócone uprawnionym osobom. Odnosiło by się to także do

przedsiębiorstw, w których samorządy posiadają udziały, a więc które tylko w części podlegałyby upaństwowieniu. Wyjaśniam, że upaństwowienie przedsiębiorstwa nie jest równoznaczne z przekazaniem tego przedsiębiorstwa pod zarząd Państwa. Upaństwowienie jest czynnością formalno-prawną i po dokonaniu tej czynności może nastąpić formalne przekazanie przedsiębiorstwa związkowi samorządowemu na własność, o czym będzie niżej mowa.

2. W myśl § 27 i § 32 wym. rozporządzenia Rady Min. z dnia 17. IV. 46 r. związki samorządowe mogą zgłaszać do Wojewódzkich Komisyj względnie do Głównej Komisji swoje prawa do przedsiębiorstw, objętych wykazem do upaństwowienia. W praktyce zdarzają się wypadki, gdy pomiędzy związkami samorządowymi, a władzami państwowymi istnieje spór, czy dane przedsiębiorstwo stanowi własność (w całości lub części) samorządu, czy też osób prywatnych. Przedsiębiorstwa takie najprawdopodobniej będą obejmowane do upaństwowienia. Związki samorządowe powinny wówczas zgłosić swoje prawa celem rozstrzygnięcia sprawy przez właściwą Komisję. Bez znaczenia będzie tu fakt, czy przedsiębiorstwo znajduje się pod zarządem państwowym, czy też samorządu.

3. Według art. 5 wym. wyżej ustawy z dnia 3.1.46 r. Państwo może przedsiębiorstwa przejęte na własność, prowadzić we własnym zarządzie, albo przekazywać je samorządowi terytorialnemu lub spółdzielniom ma być uregulowany osobnym rozporządzeniem Rady Ministrów.

Projekt tego rozporządzenia, uchwalony już przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów, przewiduje utworzenie przy Centralnym Urzędzie Planowania specjalnego Komitetu, który będzie rozpatrywał zgłoszenia związków samorządowych i spółdzielni o przekazywanie im przedsiębiorstw upaństwowionych ,a następnie będzie przedstawiał odpowiednie wnioski Radzie Ministrów.

Zgłoszenia związków samorządowych, składane do Komitetu winny zawierać:

a) oznaczenie przedsiębiorstwa z podaniem w miarę możności przynależnych nieruchomości;
b) powołanie się na orzeczenie właściwego Ministra o przejściu lub przejęciu na własność Państwa przedsiębiorstwa;
c) oświadczenie, czy związek samorządowy występuje o przekazanie przedsiębiorstwa na własność, czy też w użytkowanie,
d) odpis uchwały właściwej Rady Narodowej, zatwierdzonej przez Prezydium Rady Narodowej wyższego stopnia.

Przekazywanie przedsiębiorstwa samorządowi na własność odbywać się będzie za zapłatą według zasady, ustalonej przez Radę Ministrów.

Jakkolwiek składanie zgłoszeń do Komitetu przez samorządy i spółdzielnie stanie się aktualne dopiero po wydaniu wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów i utworzeniu Komitetu, to jednak zalecam związkom samorządowym już teraz przystąpić do przygotowania zgłoszeń, by z chwilą rozpoczęcia działalności przez Komitet zgłoszenia te mogły być szybko mu doręczone. W miarę bowiem upaństwowienia poszczególnych przedsiębiorstw będzie wyłaniać się od razu konieczność rozstrzygnięcia, kto ma objąć w zarząd te przedsiębiorstwa.

Zastrzegam jednak, że związki samorządowe nie powinny bez odpowiedniej rozwagi występować o przekazywanie im przedsiębiorstw upaństwowionych. Nie należy tu kierować się jedynie chęcią przysporzenia samorządowi dochodu i z tego tylko punktu widzenia rozpatrywać sprawę przejęcia przedsiębiorstwa. Jako podstawowe kryterium przy decydowaniu w tych sprawach, należy przede wszystkim mieć na uwadze celowość prowadzenia danego przedsiębiorstwa ze względu na interes publiczny.

Przedsiębiorstwo samorządowe z istoty swej mieć powinno charakter lokalny. Unikać natomiast powinien związek samorządowy takich przedsiębiorstw, których produkcja obliczona jest na szerszy nieznany samorządowi rynek, gdzie zatem konieczne jest scentralizowane planowanie. Jeżeli interes publiczny będzie przemawiał za prowadzeniem przedsiębiorstwa przez Państwo lub spółdzielczość, to związek samorządowy powinien zrezygnować z ubiegania się o przekazanie mu takiego przedsiębiorstwa. Dlatego też byłoby pożądane omawianie tych spraw na miejscu z przedstawicielami kompetentnych władz państwowych i spółdzielczości i o ile możności ich uzgadnianie. Takie uzgodnione zgłoszenia związku samorządowego miałoby szanse pozytywnego załatwienia, a poza tym ułatwiłoby Komitetowi powzięcie decyzji.

Równocześnie podaje się do wiadomości, że w sprawie przedsiębiorstw komunikacyjnych Ministerstwo Administracji Publicznej uzgodniło z Ministerstwem Komunikacji następujące zasady:

I. Koleje miejskie (tramwaje) mają prowadzić miasta. Jeżeli koleje te nie stanowią własności miast, to powinny być im przekazane na własność.

II. Koleje wąskotorowe o znaczeniu lokalnym w zasadzie powinny być prowadzone przez związki samorządowe, zaś koleje wąskotorowe o znaczeniu ogólnopaństwowym powinny być prowadzone pod Zarządem Państwowym. Obecnie istniejące koleje wąskotorowe samorządowe uznane zostały za koleje o znaczeniu lokalnym, a więc zasadniczo koleje te mogą być prowadzone nadal przez związki samorządowe, o ile nie nastąpi inne porozumienie pomiędzy związkami samorządowymi a Ministerstwem Komunikacji. Co się zaś tyczy kolei wąskotorowych, pozostających pod zarządem państwowym i stanowiących własność państwową lub prywatną, to związki samorządowe mogą zgłaszać do Ministerstwa Administracji Publicznej swoje wnioski o przekazywanie im tych kolei, o ile dadzą odpowiednią gwarancję, że będą należycie i na zasadach samowystarczalności prowadzić te koleje.

Treść niniejszego pisma należy podać do wiadomości zainteresowanym związkom samorządowym.

WOJEWODA
w/z (—) Mgr A. Gadomski
Wicewojewoda

92

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. AP. III-4/17

Gdańsk, dnia 3 października 1946 r.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Prezydentów Miast Wydzielonych

OKÓLNIK Nr 98

SPORZĄDZANIE AKTÓW STANU CYWILNEGO DZIECI NIEZNANYCH RODZICÓW

Jednym z palących zagadnień w obecnym okresie stabilizującego się porządku prawnego jest kwestią sporządzania aktów stanu cywilnego dzieci nieznanych rodziców. Chodzi tu z reguły o sieroty po zaginionych i zamordowanych w okresie wojny, a poza tym także o dzieci porzucone. Są one umieszczone w domach dziecka, w przytułkach lub nawet u osób prywatnych. Otrzymały tam bez jakiejkolwiek podstawy prawnej doraźne imiona, a w niektórych wypadkach nawet nazwiska.

Celem uporządkowania stosunków prawnych w tej dziedzinie, zwracam uwagę, że zgodnie z art. 63 (1) dekretu z dnia 25 września 1945 r., prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272) osoba, która znajdzie lub zaopiekuje się dzieckiem nieznanych rodziców, winna o tym zawiadomić władze administracji ogólnej I instancji lub miejscowy organ Milicji Obywatelskiej, względnie zarząd gminny (miejski), które bezzwłocznie przekażą jej zgłoszenie. Obowiązek ten dotyczy oczywiście również kierowników instytucji

opiekuńczych, które przyjęły do swych zakładów dzieci, o nieustalonej tożsamości.

Wobec tego, że ludność nie jest dotychczas poinformowana o powyższych obowiązkach, zechcą Obywatele podać to do wiadomości w drodze publicznych ogłoszeń w sposób w miejscu przyjęty.

Po otrzymaniu zawiadomienia o znalezieniu dziecka nieznanych rodziców władza administracji ogólnej I instancji przeprowadzi niezwłocznie konieczne postępowanie wyjaśniające, celem wyświetlenia okoliczności, w jakich to znalezienie nastąpiło. Ustali ona czas i miejsce znalezienia oraz sprawdzi dane personalne osoby, dokonywującej zgłoszenia. Następnie zwraca się do lekarza, który w charakterze biegłego ustali przypuszczalną datę urodzenia dziecka. Z kolei władza określi, jakie imiona (oczywiście fikcyjne) mają być wpisane do aktu urodzenia jako imiona rodziców, oraz nada dziecku imię. Należy tu, w szerokiej mierze uwzględniać dezyderaty osób, które objęły pieczę nad dzieckiem. Nadanie imienia winno nastąpić w formie aktu nadania według załączonego wzoru. (Wzór Nr 1).

Po dokonaniu tych wstępnych czynności władza administracji ogólnej I instancji wystąpi do Urzędu Wojewódzkiego z wnioskiem o nadanie dziecku nazwiska. Władza administracji ogólnej II-instancji wyda odpowiedni akt i zwraca sprawę powiatowej władzy administracji ogólnej, która podejmuje kolejne następujące czynności: 1) wyda właściwemu urzędnikowi stanu cywilnego zarządzenie sporządzenia aktu urodzenia i 2) spowoduje umieszczenie w Monitorze Polskim ogłoszenia, zawierającego wyniki postępowania wyjaśniającego a więc ustalenie wieku, imienia i nazwiska, wskazanie osoby lub instytucji, która objęła pieczę nad dzieckiem, oraz wskazanie urzędu stanu cywilnego, w którym został sporządzony akt urodzenia. (Wzór Nr 2).

Nadmieniam, że wszelkie okoliczności ważne dla sprawy, muszą być w postępowaniu ustalone w drodze protokularnej. Całość akt wraz z wynikami dochodzeń ma być przechowywana w urzędzie stanu cywilnego, który sporządził odnośny dokument.

WOJEWODA

w/z (—) dr B. Podhorski-Piotrowski

Wicewojewoda

Wzór Nr 1

.... (nazwa władzy)

.... dnia ....
(miejscowość)

Nr. ....

AKT NADANIA IMIENIA

Na podstawie art. 63 dekretu z dnia 25 września 1945 r. prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272), łącznie z art. 13 dekretu z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 310),

n a d a j e

dziecku płci ....nieznanych rodziców, znalezionemu w dniu .... w .... (określić miejscowość z całą dokładnością) przez .... (podać osobę i okoliczności) i m i ę .... równocześnie ustalam datę urodzenia dziecka na.............................. a jako miejsce urodzenia określam ....

Jako imiona rodziców figurować mają w akcie..............................

(podpis władzy)

(pieczęć)

Wzór Nr 2

(Ogłoszenie w Monitorze Polskim)

.... ogłasza w myśl art. 63 dekretu z dnia 25 września 1945 r. prawa
(Nazwa władzy)
o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272), że dnia .... w ....
znalezione zostało dziecko płci .... nieznanych rodziców przez..............................
....
(podać osobę, która znalazła oraz okoliczności znalezienia)

Dziecku temu nadano imię .... Nazwisko: ....
Data urodzenia została ustalona na dzień..............................
Miejscowość urodzenia ....
Imiona rodziców ....
Akt urodzenia sporządzono w Urzędzie Stanu Cywilnego w ....
....
Opiekę nad dzieckiem objął ....

93

ZARZĄDZENIE TYMCZASOWE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 30 października 1946 r. Nr O. Org. I-3/206

w sprawie zespolenia Urzędów Ziemskich z władzami administracji ogólnej.

Zgodnie z art. 1, 3 i 6 Dekretu z dnia 12 sierpnia 1946 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. Nr 43 poz. 248) z dniem 20 września 1946 r. stracił moc obowiązującą dekret P. K. W. N. z dnia 15 sierpnia 1944 r. o organizacji wojewódzkich i powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr 2 poz. 4), a sprawy administracji rolnictwa i reform rolnych włączone zostały, do zakresu działania Wojewodów i Starostów, na których przeszły odpowiednie uprawnienia i obowiązki wyż. wym. urzędów ziemskich oraz Prezesów W. U. Z. i Komisarzy Ziemskich.

W związku z powyższym zarządzam, co następuje: Na czas przejściowy — do czasu wydania szczegółowych przepisów wykonawczych do cytowanego wyżej dekretu z dnia 12 sierpnia 1946 roku:

1. Gdański Wojewódzki Urząd Ziemski staje się z mocą od dnia 20 września 1946 r. moim organem dla załatwiania spraw administracji rolnictwa i reform rolnych i wchodzi w skład Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego;

2. Wszelkie aprobaty, decyzje, i podpisy zastrzegam dla siebie lub dla upoważnionych osobiście przez mnie podwładnych mi urzędników według ustaleń protokółu konferencji, odbytej z przedstawicielami W.U.Z. w Gdańsku w dniu 18.10. 1946 r. w sprawie przejęcia agend dotychczasowych władz i urzędów ziemskich przez władze administracji ogólnej.

3. Wszelkie pisma, podpisywane za mnie przez Prezesa i upoważnionych przeze mnie imiennie urzędników, będą nosiły nagłówek: „Urząd Wojewódzki Gdański".— „Wojewódzki Urząd Ziemski", a podpis „Za Wojewodę".

4. Dotychczasowa struktura organizacyjna — szczególnie w zakresie podziału urzędu na wydziały, oddziały i referaty — na okres przejściowy pozostaje bez zmian.

5. Analogiczne przepisy odnoszą się do dotychczasowych Powiatowych Urzędów Ziemskich, które stają się organem Starostów i wchodzą w skład właściwych terytorialnych starostw.

WOJEWODA

(—) inż. St. Zrałek

94

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 24 października 1946 r. Nr Wet. Z/I/5b/14

w sprawie nadzoru weterynaryjnego nad transportami trzody chlewnej, przybywającymi na teren Województwa Gdańskiego.

Na podstawie art. 108 pkt. 1 b Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz Administracji Ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z r. 1936), oraz § 9 Rozp. Min. Roln. z dnia 22 marca 1928 r. o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 116, poz. 961), i za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24. VI. 1946 r. Nr Wet. 3-I-I/46 — wobec niebezpieczeństwa rozszerzenia się zaraźliwych chorób trzody chlewnej na terenie Woj. Gdańskiego — zarządzam aż do odwołania:

§ 1.

Wszelkie przesyłki i transporty trzody chlewnej (kolejowe, wodne, samochodowe): pochodzące z obszarów województw: lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego oraz z obszarów m. st. Warszawy i m. Łodzi podlegają na terenie całego Województwa Gdańskiego przy wyładowaniu na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych oraz wyznaczonych specjalnie na ten cel punktach wyładunkowych dla transportów (targowisko zwierzęce, lub miejsca spędów), badaniu lekarsko-weterynaryjnemu.

§ 2.

Badanie w/w transportów przeprowadzają powiatowi lekarze wet. wzgl. lekarze wet. upoważnieni do tych czynności przez Wojewodę. Lekarze wet. — po sprawdzeniu świadectw zdrowia, wystawionych przy załadowaniu, oraz świadectw m. pochodzenia zwierząt — wystawią świadectwa zdrowia w/g wzoru Nr 2 załącznika do w/w rozporządzenia na każdy wagon, oddział statku lub samochód osobno, dołączając przynależne świadectwa zdrowia wystawione przy załadowaniu i świadectwa miejsca pochodzenia.

W świadectwach zdrowia winna być podana ilość zwierząt, data załadowania, Nr wagonu lub oddziału statku wzgl. samochodu, liczba dziennika, podpis i pieczęć urzędową powiatowego lekarza wet. względnie lekarza wet. upoważnionego przez Wojewodę. Co do opisu zwierząt można się powołać na załączone świadectwa miejsca pochodzenia.

§ 3.

Trzodę chlewną transportu niezaopatrzonego w świadectwa zdrowia z miejsca nadania należy traktować jako podejrzaną o zarażenie się pomorem, przy czym — po myśli przepisów § 363 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) — Starosta zarządzi odosobnienie i obserwację tej trzody chlewnej na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli trzoda chlewna zostanie zbadana przez pow. lekarza wet. i uznana za niepodejrzaną.

§ 4.

Posiadacze zwierząt winni każdorazowo zawiadomić odnośnego urzędowego lekarza wet. najpóźniej na 12 godzin przed wyładowaniem o zamierzonym wyładowaniu trzody chlewnej, podlegającej obowiązkowemu badaniu,

jak również o przypuszczalnym terminie nadejścia przesyłki zwierząt na punkt wyładowania.

§ 5.

Za zbadanie zwierząt z wystawieniem świadectwa zdrowia przysługują urzędowemu lekarzowi wet. opłaty w/g przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 23. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 409), przy uwzględnieniu zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8. VIII. 1945 r. Nr W. 237/2.

§ 6.

Winni przekroczeń niniejszego rozporządzenia podlegają w trybie postępowania administracyjnego karom, przewidzianym w art. 98 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 16. IV. 1938 r. (Dz. U. R. P. 27, poz. 245) i dekretem z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) tj. do miesiąca aresztu i grzywny do 10.000.— złotych albo jednej z tych kar.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

WOJEWODA

(—) Dr B. Podhorski-Piotrowski

Wicewojewoda

95

O G Ł O S Z E N I E

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw w Gdańsku

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114)

ogłaszam

DRUGI WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW:

przechodzących na własność Państwa na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3 poz. 17):

ZAKŁADY ELEKTROTECHNICZNE:

1. „Dafa", fabryka akumulatorów, Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Partyzantów 38/40.
2. Fiebrand Artur, Zakł. instalacji elektr. Wiśniowice, pow. Malbork.

FABRYKI CHEMICZNE:

3. „Jurolin" May Robert, fabryka lakierów, Elbląg, ul. Warszawska 66.
4. „Acetylen und Sauerstoffwerke" A. G., fabryka tlenu i acetylenu, Gdańsk-Oliwa, ul. Grunwaldzka 311.
5. „Rommenhöller" G. M. b. H., fabryka kwasu węglowego, Gdańsk, ul. Chmielna 7-8-9.
6. Pohl-Boskamp Kurt, fabryka chemiczno-farmaceut., Malbork, ul. Daleka 116.
7. „Daol" G. m. b. H., fabryka farb olejnych i lakierów, Gdańsk-Oliwa, ul. Zwycięzców 104.
8. „Ed. Pfannenschmidt" A. G., fabryka farb olejnych i lakierów, Gdańsk, ul. Kliniczna 8.
9. „Fischer & Nickel" S-ka, fabryka artykułów chemicznych, Gdańsk, ul. Chmiel-26-27-28.
10. „Pelikan", Günther Wagner, fabryka przyborów biurow., Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Grunwaldzka 205.
11. „Deutsche Wehrmacht", destylacja drzewa i wyrób węgla drzewnego, Sopot, ul. Leśna 2.

TARTAKI:

12. Block Helmut, Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Kościuszki 6.
13. „Lange", Obozy, pow. Gdańsk.
14. „H. & H. Hahn", tartak i stolarnia, Lębork, ul. 1-ej Armii Polskiej 41/43.
15. „Hübner Heinrich", tartak i stolarnia, Godentowo, pow. Lębork.
16. Block Helmut, Wejherowo.

STOLARNIE:

17. Borkowski, Elbląg, ul. Robotnicza 210.
18. Deyda Harald, Elbląg, ul. Grunwaldzka 299.
19. Dombrowski Kurt, Elbląg, ul. Grunwaldzka 61/63.
20. Laske Franz, Elbląg, ul. Zw. Jaszczurczego 12.

21. Naumann Karl, fabryka skrzyń, Elbląg, ul. Stalina 23.

22. „Preuss und Folger“ S-ka, Elbląg, ul. Grunwaldzka 45.

23. Dick Eugen, Gdańsk, ul. Biała 11.

24. Jatko Hermann, Gdańsk, ul. Bol. Chrobrego 10.

25. Link Friedrich, Gdańsk, ul. Oruńska 85/86.

26. „Rusolig“, Gdańsk, ul. Partyzantów 59.

27. Kochberg Erich, Lublewo, gm. Kalbudy, pow. Gdańsk.

28. Priebe Walter, Nowa Góra, powiat Gdańsk.

29. Reichold Fritz, Gniazdowo, powiat Gdańsk.

30. Lau Frydervk, Skarszewy, ul. Kościerska 5, pow. Kościerzyna.

31. Lehmann Henryk, Skarszewy, ul. Kowalska 3, pow. Kościerzyna.

32. Pianowski Eduard, Sopot, ul. 3-go Maja 51.

33. Zierott Max, Sopot, ul. Grottgera 16.

34. Rose Albert, Tczew, ul. Kościuszki 11.

35. Durege Max, fabryka beczek, Lębork, ul. Krzywoustego 7.

FABRYKI METALOWE:

36. Körner Paul & Co., Elbląg, ul. Długa 9.

37. „Schichau“, f-ka maszyn i taboru kolejowego, Sp. Akc. Elbląg, ul. Grunwaldzka 2.

38. „Gebr. Heyking“, Konstrukcje żelazne i warsztat mech., Gdańsk, ul. Straży Portowej 3, Oddział, ul. Stara Stocznia 2.

39. „Friedrich Liesegang vormals Walter Hoene“ G. m. b. H., wytwórnia taboru kolejowego i sprzętu portowo-budowlanego, Gdańsk-Oliwa, ul. Grunwaldzka 479.

40. „Schroeder & Co“, A. G., wytwórnia lin i kabli, Gdańsk, ul. Elbląska 109.

41. E. Kliewer, f-ka maszyn, Gdańsk, ul. Łąkowa 35/38.

42. C. Thümecke, f-ka maszyn drukarskich, Gdańsk, ul. Łąkowa 35/38.

43. Max Hansen, f-ka narzędzi rolniczych, Gdańsk-Oliwa, ul. Pucka 2.

44. Muscate, S-ka, naprawa maszyn rolniczych, Tczew, ul. 30 Stycznia 7.

45. Magdzick Wilhelm, f-ka maszyn rolniczych i odlewnia żelaza, Puck, pow. Morski.

46. „Strehlau & Söhne“, f-ka maszyn młyńskich, Malbork, ul. Ciepła 6.

47. „Koliwer“, f-ka maszyn, Pszolin, gm. Świetliki, pow. Sztum.

48. „Kurt Melzig“, wyroby z blachy, aparaty i cynkownie, Gdańsk-Letniewo, ul. Starowiejska 7.

49. Neubäcker Paul, f-ka aparatów i kotłów, Gdańsk, ul. Straży Portowej 2.

50. Hintze Ernst, naprawa samochodów, Elbląg, ul. Zagonowa 15.

51. Pestke Paul, rep. samochodów, Sopot, ul. Stalina 725 i 713-a.

52. „Mezudis“, naprawa samochodów, Malbork.

53. Frucht Elisabeth, warstw. rep. rowerów. Wejherowo, ul. Pierackiego 213.

KUŹNIE:

54. Neumann Otto, Elbląg, ul. Grunwaldzka 21.

55. Grygelei Franz, warsztat kowalsko-ślusarski, Elbląg, ul. Leszno 6.

56. Fröhlich Gustaw, Kowalewo, pow. Malbork.

57. Kindel Walter, Rybno, gm. Wierzchucicino, pow. Morski.

58. Papke Artur S-ka, Kwidzyń, ul. dawna nazwa „Poststrasse“ 4, filia przy ul. Wiślanej.

ZAKŁADY ŚLUSARSKO-MECHANICZNE:

59. Daum Gulier, Elbląg, Mickiewicza 24a.

60. Jordan Artur, Elbląg, ul. Robotnicza 37.

61. Jordan Artur, Elbląg, ul. Warszawska 19.

62. Kammer Paul, Elbląg, ul. 1-go Maja 20/22.

63. Laufer Karl i Jesper Hans, spółka, Elbląg, ul. Rokossowskiego 7.

64. Luis Tehil, Elbląg, ul. Malborska 6.

65. Schiller Paul, Elbląg, ul. Warszawska 47/51.

66. Siedtke Albert, Elbląg, ul. Królewiecka 57.

67. Schultz, Elbląg, ul. Królewiecka 94.
68. Zillgitt u. Lemke, G. m. b. H., wytwórnia naczyń cynkowych, Elbląg, ul. Blacharska 11.
69. „Werkstätten der Städt. Berufs u. Handwerkerschule, Gdańsk, ul. Bednarska 23.
70. Lewandowski Bernhardt, Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Libermana 6.
71. Hening, Kościerzyna, ul. Kapliczna 6.
72. Funk August, Sopot, ul. Obrońców Westerplatte 1.
73. Schalk Oskar, Sopot, ul. Marsz. Stalina 724.
74. Gustaw Johann, Pszolin, gm. Świetliki, pow. Sztum.
75. Erb Fryderyk, warst. blacharski, Skarszewy, pow. Kościerzyna.
76. Räther Artur, warst. blacharski, Wejherowo, ul. Pucka 12.
77. Tolkiemit, remont traktorów i maszyn rolniczych, Wejherowo, ul, Sienkiewicza 8.

FABRYKI PASÓW TRANSMISYJNYCH:

78. Scheffler Gustaw, Elbląg, ul. Wigilijna 47.
79. Soch Erich, Elbląg, ul. Grunwaldzka 5.

FABRYKA PAPIERU i TEKTURY:

80. „Krieg & Co“, Gdańsk, ul. Długi Targ 19, Oddział Łapin koło Gdańska.

FABRYKA WŁÓKIENNICZA:

81. „Danzigermanufaktur“, Wielkie Cedry, gm, Suchy Dąb, pow. Gdański.

FABRYKA CYGAR:

82. Bayer Walter E. G. m. b. H., vorm. Loeser & Wolff Elbląg, ul. Królewiecka 21.

CEGIELNIE:

83. A. Caspritz, Tolmick, pow. Elbląg.
84. H. Krohn, Lębork.
85. Hass Friedrik, Nowa Wieś, pow. Sztum.
86. Keyserling, cegielnia „Zamek“, Wejherowo, pow. Morski.

WYTWÓRNIE RÓŻNYCH MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH:

87. Monath H., przeds. budowlane i wytw. kafli, Elbląg, Wybrzeżna 13.
88. Metzger Karl i S-ka, wytw. wyr. cement., Elbląg, ul. Dębowa 1e.
89. Diekerhoff i Wiedman, wytw. wyr. cement., Elbląg, Pilawska 1.
90. „Tyrolith Werk — Tyron und Ninow“— produkcja płyt heraklitowych i wyrobów betonowych, Gdańsk, ul. Sienna 49 b.

ZAKŁADY KAMIENIARSKIE

91. Gergentz Emil, Elbląg, ul. Winna 12.
92. Schmidt F., wytw. kamieni młyńskich, Elbląg, ul. Grażyny 2.
93. Zakład kamieniarski, Elbląg, ul. Neonowa 1—2.
94. Müller Br., Sopot, Stalina 700a.
95. Albert Woyke, przeróbka kamienia polnego, Lubiana, pow. Kościerzyna.

PRZEDSIĘBIORSTWA BUDOWLANE

96. Blitehan, Elbląg, ul. Powst. Warszawskich 9.
97. Dietrich Franz, Elbląg, ul. Kościuszki 8.
98. Scheffler i Kherbun. Elbląg, ul. Traugutta 32.

PRALNIE I FARBIARNIE

99. Grünenberg, Gdańsk, Wrzeszcz, Słowackiego 12.
100. „Der Wirt“, Gdańsk, Dworcowa 6.

ZAKŁADY FRYZJERSKIE

101. Elchner, Elbląg, 1 Maja 26.
102. Fryzjernia, Elbląg, Królewiecka 59.
103. Fryzjernia, Elbląg, Mickiewicza 18.
104. Barwich Willy, Elbląg, ul. Traugutta 95.
105. Albrecht Bruno, Sopot, Marsz. Stalina nr 794.
106. Austen Paul, Sopot, 3 Maja 1.
107. Borke Alfons, Sopot, Marsz. Stalina 756.
108. „Carola“, Sopot, Kościuszki 3.
109. Martini Hugo, Sopot, Plac Wolności 7/9.

110. Ortmann Leo, Sopot, Grunwaldzka 33.

111. Schulz Ferdin., Sopot, Rokossowskiego nr 31.

112. Schwichtenberg Erich, Sopot, Prezyd. Bieruta 7/9.

113. Walter Romahn, Sopot, Marsz. Stalina nr 807.

ZAKŁADY MALARSKIE

114. Dering, Elbląg, ul. Zielona 41.

115. Maage i Lehnick, Elbląg, ul. Słoneczna 35.

116. Grossmann Richard, Sopot, Marsz. Stalina 784a.

117. Witt Gustaw, Sopot, 3-go Maja 8.

118. Pöhnert Joseph, Sopot, Majkowskiego nr 29.

119. Richert Hans, Sopot, Puławskiego 8.

ZAKŁADY SZKLARSKIE

120. Grau Julius, Sopot, Grunwaldzka 79.

121. Greiser Fr., Sopot, Rokossowskiego 10.

122. Nagel Max, Sopot, Marsz. Stalina 812.

PRZEDSIĘBIORSTWA HANDLOWE

123. „Raaber G. m. b. H., Spiritusfabr. und Raffinerie, składy, Gdańsk, „Am Fort Kronprinz" 5b Port Wiślany.

124. „Mazut" G. m. b. H., składy naftowe, Gdańsk, wyspa Holm 8h.

Wszystkie powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszystkimi prawami.

Jednocześnie z ogłoszeniem niniejszego wykazu przedsiębiorstwa nim objęte, a nie znajdujące się już pod zarządem państwowym, osób prawnych prawa publicznego lub spółdzielni i związków spółdzielni uważane są za będące pod nadzorem państwowym, jednak czynności zwykłego zarządu przedsiębiorstwa oraz prowadzenia przedsiębiorstwa w ramach normalnej gospodarki należą do osób, które te czynności wykonywały dotychczas, tak że sposób użytkowania przedsiębiorstwa nie ulega żadnej zmianie.

Wszystkie wymienione w niniejszym wykazie przedsiębiorstwa sporządzą bezzwłocznie szczegółowe inwentarze i prześlą je właściwym terenowo Urzędom Likwidacyjnym dla kontroli, o ile dotychczas nie zostało to już wykonane zgodnie z art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 8. III. 46 (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87).

Związki Samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji swoje prawa do przedsiębiorstw objętych niniejszym wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucji, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie, a w imieniu spółdzielni — związki rewizyjne spółdzielni R. P. (§ 27 powołanego na wstępie Rozporządzenia).

Uprawnienia, przysługujące na podstawie przepisu niniejszego rozporządzenia właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela (§ 76 powołanego na wstępie Rozporządzenia).

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone do Wojewódzkiej Komisji w Gdańsku, ul. Okopowa 5, w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia niniejszego wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Gdańsk, dnia 23 października 1946 r.

Przewodniczący

Wojewódzkiej Komisji do spraw

Upaństwowienia Przedsiębiorstw

(—) KAZIMIERZ LESZCZYŃSKI

**Wiceprezes Sądu Okręgoweggo
w Gdańsku**

96

STATUT

o pobieraniu opłat za utrzymanie i leczenie chorych w Szpitalu Miejskim w Gdyni

Miejska Rada Narodowa w Gdyni na prawomocnym posiedzeniu w dniu 10 maja 1946 r. zgodnie z art. 27 ust. z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28. 9. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 84) łącznie z rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382) o zakładach leczniczych, uchwala dla Szpitala Miejskiego w Gdyni następującą taryfę opłat za świadczenia szpitalne na rzecz chorego:

§ 1.

Opłata za utrzymanie i leczenie chorego na oddziałach: wewnętrznym, chirurgicznym, zakaźnym wynosi dziennie:

Rodzaj chorych	III kl.	
Wewnętrzni	140,—	zł dziennie
położnice	154,—	„ „
zakaźni	100,—	„ „
chirurgiczni	154,—	„ „
laryngologiczni . . .	154,—	„ „
oczni	154,—	„ „
skórni	140,—	„ „

§ 2.

Ubezpieczalnia Społeczna działająca na terenie miasta Gdyni płaci zgodnie z przepisami art. 127 ust. z dnia 26 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) zmienionej ustawą z dnia 23. IV. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 258) za członków swoich, leczących się w szpitalu miejskim. Opłaty przewidziane w § 1 za wszystkie świadczenia objęte w § 3 niniejszej taryfy. Za ubogich płacą gminy.

§ 3.

Opłaty wymienione w poprzednich §§ obejmują wynagrodzenie ze całkowite utrzymanie, pielęgnowanie, leczenie chorego w szpitalu, ewetl. zabiegi operacyjne, materiał opatrunkowy, lekarstwa, za korzystanie ze wszystkich urządzeń istniejących w szpitalu.

§ 4.

Koszty zabiegów specjalnych obciążają zainteresowanych!

Opłaty ulgowe stosuje się w myśl postanowień zawartych w statucie szpitala. Do decyzji w sprawach opłat ulgowych uprawnia się Radę Szpitalną w myśl postanowień Rozdz. V. pkt. 46 statutu szpitala. Na oddziałach zakaźnych ustala się opłatę o 50% niższą (Rozdz. V. pkt. 3 statutu szpitala).

97

KOMUNIKAT

Wydział Pomiarów Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego wydał dekrety na mierniczych przysięgłych następującym obywatelom:

1. inż. Kułakowskiemu Pawłowi, zam. w Sopocie, ul. Prusa nr 12,
2. Ruszkiewiczowi Michałowi, zam. w Sopocie, ul. Powałowskiego nr 48,
3. Nowaczykowi Stanisławowi, zam. w Gdyni, ul. Lipowa nr 2.

Wymienieni Mierniczowie Przysięgli złożyli przepisaną ustawą z dnia 15. 7. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 682) przysięgę, wobec czego są upoważnieni do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Za Wojewodę:

(—) Inż. GÓRALSKI

w z. Naczelnika Wydz. Pomiarów

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

Sądu Grodzkiego w Kartuzach

Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano pod liczbą:

R. M. 5432 Walaszkowski Wiktor i Anna ur. Sznasa, rolnicy z Łapalic,

R. M. 5433 Cylkowski Józef i Emma Adelina ur. Splettstöhser, rolnicy z Dzierżążna,

R. M. 5434 Wróblewski Alojzy i Angelika z Płotków rolnicy z Załakowa,

R. M. 5435 Stromski Brunon i Cecylia z Rutkowskich rolnicy z Grzybna,

R. M. 5436 Pawłowski Jan i Maria z Łukawskich, rolnicy z Klukowa,

R. M. 5437 Cirocki Alojzy i Bronisława z Hirszów, rolnicy w Gliniewie,

R. M. 5438 Garski Władysław i Leokadia z Wentów owdowiała Mielewczyk, rolnicy z Załąkowa

R. M. 5439 Stenzel Leon i Gertruda z Komkowskich rolnicy w Baninie,

R. M. 5440 Regliński Józef i Józefa z Górskich, rolnicy z Ręboszewa,

R. M. 5441 Witka Franciszek i Aniela z Węsierskich, rolnicy z Sulęczyna,

R. M. 5442 Wilczewski Brunon i Marta z Miąskowskich, rolnicy z Smołdzina,

R. M. 5443 Konkol Jakób i Agnieszka z Garskich, rolnicy z Skrzeszewa Żukowskiego,

R. M. 5444 Sypion Walentyn i Marta z Bieszków, rolnicy z Sianowskiej Huty,

R. M. 5445 Szymikowski Bernard i Pelagia z Wróblewskich, rolnicy z Załakowa,

R. M. 5446 Cirocki Jan i Anna z Węsierskich, rolnicy z Staniszewa,

R. M. 5447 Staroszczyk Franciszek i Aniela Łucja z Reglińskich z Smołdzina,

R. M. 5448 Nowicki Juliusz i Agnieszka z Sikorów, rolnicy z Kczewa,

R. M. 5449 Plichta Jan i Teresa z Labudów, rolnicy z Sytnej Góry,

R. M. 5450 Lewna Józef i Helena z Byczkowskich, rolnicy z Łączyńskiej Huty,

R. M. 5451 Toporek Leon i Anastazja z Roplów owdowiała Kreft, rolnicy z Czeczewa,

R. M. 5452 Reszke Antoni i Józefa z Lisów, rolnicy z Puzdrowa,

R. M. 5453 Fierka Anastazy i Matylda z Karkowskich, rolnicy z Szklanej,

R. M. 5454 Jóśkowski Leon i Anna z Dymkowskich, rolnicy z Borzestowa,

R. M. 5455 Markowski Józef i Helena z domu Filip, rolnicy z Bielaw,

R. M. 5456 Peta Leon i Benedykta z Petów, rolnicy z Borzestowa,

R. M. 5457 Lica Wiktor i Bronisława z Dąbrowskich, rolnicy z Kamienicy Szlacheckiej,

R. M. 5458 Flisikowski Józef i Wanda Klara z Węsiorów, rolnicy z Goręczyna,

R. M. 5459 Serkowski Wawrzyniec i Benedykta z Mądrych, rolnicy z Dzierżążna,

R. M. 5460 Paczoska Jan i Anna z Brilowskich, rolnicy z Kczewa,

R. M. 5461 Dawidowski Jan i Apolonia z Bazychowskich, rolnicy z Prokowa,

R. M. 5462 Leyk Władysław i Franciszka z Barzowskich, rolnicy z Kamienicy Królewskiej,

R. M. 5463 Reiter Wojciech i Anna z Gruchałów, rolnicy z Łączyna,

R. M. 5464 Małszycki Franciszek i Anna z Hinców, rolnicy z Kamienicy Szlacheckiej,

R. M. 5465 Hinca Jan i Gertruda z Macholów, rolnicy z Przyjaźni,

R. M. 5466 Byczkowski Anzelm i Kunegunda z Arendtów, rolnicy z Somonina,

R. M. 5467 Lewandowski Antoni i Leonarda z Piochów rolnicy z Sławek,

R. M. 5468 Hermann Leonard i Rozalia z Płotków, rolnicy z Glincza,

R. M. 5469 Grohs Bernard i Anastazja z Tesmerów, rolnicy z Żukowa,

R. M. 5470 Boike Leon i Zofia z Labudów, rolnicy z Rębu.

Kontraktem notarialnym zawarli małżonkowie ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z tym, że na wypadek śmierci jednego z małżonków wykluczoną jest nadal trwająca wspólność majątkowa.

Kartuzy, dnia 10 października 1946 r.

SĄD GRODZKI

OGŁOSZENIE OKRĘGOWEGO URZĘDU SAMOCHODOWEGO GDAŃSK – SOPOT

Okręgowy Urząd Samochodowy wyjaśnia, że przyczepek narazie się nie rejestruje. Przy przczepkach doczepionych do różnych samochodów należy każdorazowo z tyłu przyczepki umieszczać tablice rejestracyjną taką samą, jaka jest umieszczona na samochodzie. Przy przyczepkach kursujących stale przy jednym i tym samym samochodzie oprócz umieszczenia z tyłu odpowiedniej tablicy rejestracyjnej O. U. S. może w karcie ewidencyjnej zaznaczyć samochód .... (rodzaj) .... z przyczepką o nośności.............. kg. Zamiast tablicy z numerem rejestracyjnym może być wymalowany numer rejestracyjny z obu stron boków przyczepki.

Okręgowy Urząd Samochodowy podaje do ogólnej wiadomości, iż Spółdzielnia Spedycyjno - Przewozowa Gdańsk — Orunia, Dworcowa 13 oraz Przedsiębiorstwo Transportowe TERRATRANS Warszawa, Ludna 5, Przedsiębiorstwo „Bałtycki Dom Handlowo-Transportowy — Be Da Ha Te" Sopot, Żeromskiego 30 — i Spółdzielnia Transportowo - Przewozowa „PTAK" w Kartuzach otrzymały tymczasowe zezwolenia (koncesje) Ministerstwa Komunikacji na przewozy zarobkowe towarów.

ZAGUBIONE i SKRADZIONE DOKUMENTY

Unieważnia się z powodu zaginięcia tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 74, wydany przez Wydział Wojskowy Zarządu Miejskiego w Gdańsku w dniu 8. 6. 1945 r. na klacz maści gniadej ze strzałką na czole, ur. 1938 r. a należącej do Miejskiego Chirurgicznego Szpitala Dziecięcego w Gdańsku.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie rejestracyjne na samochód osobowy marki „Adler" Nr silnika 22249, Nr podwozia 130510. Zaświadczenie Nr PR 1672 PT i MR Kwidzyń.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na Jana Szwede, zamieszkałego Gdynia-Grabówek, Mragowiusza 15.

Unieważnia się skradzione w dniu 11. 10. 1946 r. dwie pieczęcie urzędowe 1) okrągła z napisem Obwód Pruszcz I Lek. Wet. Pow. Gdański, oraz 2) prostokątna z napisem Wolne od włośni Wydział Powiatowy Gdański w Sopocie.

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną samochodu osobowego marki „DKW" nr rejestracyjny A. 15449, wydaną na Starostwo Morskie w Wejherowie.

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną samochodu półciężarowego marki „Framo" nr rejestracyjny C. 15451, wydaną na Starostwo Morskie w Wejherowie.

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną motocykla marki „DKW". Nr rej. M. 15455, wydaną na Starostwo Morskie w Wejherowie.

Unieważnia się zagubiony dokument samochodu marki „Ford" BB. C. 15631, nr silnika 5369760, nr podwozia 5369908 wydany na Centralę Zaopatrzenia i Zbytu Gdańskiej Wojewódzkiej Dyrekcji Przemysłu Miejscowego.

Unieważnia się zagubioną kennkartę na nazwisko Gągol Jan Nr 518, skrypt dłużny na klacz UNRRA, wydany na nazwisko Gągol Jan oraz skrypty na nazwisko Podbilski Antoni i dowody na przydział gospodarstwa w Nowym Dworze.

Unieważnia się kartę rejestracyjną RKU—Ciechanów, akt ślubny na imię i nazwisko Szczesik Wacława zamieszk. wieś Nięczynino, gmina i poczta Wrześnica, pow. Sławno.

Unieważnia się zaginione książki tożsamości koni: a) nr 2434, b) nr 2435, c) nr 2436 wydany na probostwo Zalkowy, gm. Leśna Jania.

Unieważnia się skradziony dowód osobisty, pokwitowanie wpłaconych 700 zł na P.O.K., na nazwisko Kalinowski Aleksander, ur. 25. II. 1895 r.

Przedsiębiorstwo Inżynieryjno - Budowlane „Sabo" w Opaleniu, pow. Tczew, unieważnia zagubione zaświadczenie na numer próbny motocykla 1761 marki „Zindop", wydanego na nazwisko ś. p. inż. Kroh Antoniego.

Unieważnia się skradziony dowód osobisty i zaświadczenie stałe wydane przez Starostwo Powiatowe w Starogardzie na nazwisko Julian Klejna.

Unieważnia się skradzioną kartę ewakuacyjną, świadectwa szkolne na nazwisko Stankiewicz Władysław, ur. 23. VII. 1920 r. zam. w Gdańsku.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. Starogard na nazwisko Jan Freda oraz zaświadczenie stałe na nazwisko Irena Freda, Żabno, pow. Starogard.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Łucja Klamanówna, Studzienice, pow. Starogard.

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną na samochód ciężarowy marki „Pedford" nr rej. A-17579, nr silnika 90625, nr podwozia 26673, wydaną na firmę rolniczą — Centrala Mięsna, Oddział Gdański w Sopocie.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe nr 27532 wystawione przez Starostwo Starogard na nazwisko Piezik Anastazy ur. 25. 8. 1879 r.

Unieważnia się zagubioną książkę samochodową D. K. W. Nr A. 17481, Nr podwozia 3023982, Nr motoru 111641, wydany na Urząd Wojewódzki Gdański.

Unieważnia się skradzione dokumenty rejestracji samochodu osobowego marki „Mercedes" Nr A. 17272, własność Państwowych Zakładów Przemysłowo-Rolnych w Mazowie W. wydane przez W.U.S. w Sopocie.

Unieważnia się zaginione dokumenty na nazwisko Reiter Kazimierz ur. 4. 3. 1917 r.: zaświadczenie stałe rehabilitacyjne wydane przez Zarząd Miejski w Kartuzach, zaświadczenie rejestracji R.K.U. Gdańsk, legitymację służbową Nr 23, wydaną przez Rzeźnię Miejską,

legitymację Związków Zawodowych Pracowników Samorządowych i kartę meldunkową.

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną na samochód osobowy marki „Aero" nr. rej. A-16162. Nr silnika 36428, Nr podwozia 52516, wydane na Ministerstwo Żeglugi i Handlu Zagranicznego B.O.P. Gdańsk-Wrzeszcz.

Unieważnia się zagubione prawo jazdy na nazwisko Rożański Ryszard, zamieszkały Gdańsk-Siedlice, ul. Skarpowa 50.

Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, świadectwo szkolne, kartę zameldowania na nazwisko Lenkowski Franciszek, ur. 4. I. 1904 — Ponize, pow. osmiański.

Unieważnia się zagubiony dowód na konia wydany na nazwisko Lenkowski Franciszek, zam. Gdańsk-Rudniki.

Unieważnia się zagubioną pieczęć metalową z orłem ośmiokanciastym i napisem — Gdańska Izba Rolnicza, Pow. Biuro Rolne w Elblągu.

Unieważnia się skradzioną kennkartę, kartę meldunkową na nazwisko Wach Andrzej, ur. 29. 9. 1899 r. w Wierzchowiskach.

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną na samochód „Mercedes" Nr silnika 456002, Nr podwozia 66176, Nr rej. A-15300 wydane na Dyrekcję Lasów Państwowych Okręgu Gdańskiego.

Unieważnia się kartę ewidencyjną Nr C-19922 na samochód ciężarowy G.M.C. wystawioną na Zrzeszenie Przedsiębiorstw Budowlanych w Sopocie.

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną na samochód osobowy marki „Renault" Nr rej. A.-17758 oraz zaświadczenie N. P. 1696 samochodu osobowego marki „Opel— Adam" Nr silnika 5267, nr podwozia 23732106, wydane na Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa w Gdańsku.

Unieważnia się kartę ewidencyjną na samochód ciężarowy marki „Büssing" nr rej. — 19738, wydaną na Gdańską Spółdzielnię Przemysłowo - Spedycyjną, która zagubiona została na trasie Olsztyn — Gdynia.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną Nr A-17504, rozkaz wyjazdu, kartę rejestracyjną samochodu marki „Portson" wystawioną na Misję UNRRA w Gdyni.

Unieważnia się zagubioną kartę rej. samochodu ciężarowego marki „Chevrolet" nr rej. 19610, nr silnika 3933034, nr podwozia 384212007, wydaną na Państwowe Centrum Wychowania Morskiego.

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmuje Redakcja i Administracja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego przy Urzędzie Wojewódzkim Gdańskim w Gdańsku, ul. Okopowa 5 (Wydział Ogólny, pokój Nr 27 godz. 10—12). tel. 419-41 wew. 267

Za Redakcję **Mgr B. Kozłowska - Ratney,** Radca Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego.

Administracja przyjmuje ogłoszenia od władz, urzędów i instytucyj o charakterze publiczno-prawnym, zaś od osób fizycznych i osób prawnych prawa prywatnego tylko te, które zdaniem Urzędu Wojewódzkiego, mogą być umieszczone w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Cena ogłoszeń: zł. 15.— za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł. 30.— za 1 mm. szpalty. **Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.**

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr. XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględniane.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu zaliczki kwartalnej na wspomniane P. K. O. w kwocie zł. 75.— do rozliczenia się zgodnie z cenami uwidocznionymi na każdym nadesłanym egzemplarzu.

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Drukarni Nr 8 **Spółdz. Wydawniczej „Czytelnik" w Gdyni, ul. Mściwoja 7.**

W-04044

CENA z. 20.—